

Că mămuca n-o făcut,
Sîtă deasă n-o avut;
Pe când sîtă-o căpătat
Covata i s-o crepat
Şi-o bătut mama pe tata
De ce n-o tomnit covata;
Când covata o tomnit
Cuptioru li s-o urnit
Şi noi suntem mititei
Şi nu avem colăcei.
Puică neagră cu o labă
Nouă cinci colaci ne trabă,
Tri păhare de horincă
Şi un talger cu plăcintă,
Cu plăcintă şi cârnat
Că mărg bine pe grumaz.
C-aşe-i rându la Crăciun
Să cinstim cu ce-i mai bun,
Asta-i sara serilor -
Bucuria pruncilor.

Colecția GHEORGHE MAN**Colinde din Bogdan Vodă**

2302

Pe strada din Viflaim

Pe strada din Viflaim
Merge Maica cu Iosif,
Ori la ce poartă bătea
Nime-n casă nu-i primea.
Când din Viflaim să iasă
Se oprise la o casă,
Un Tânăr în poartă-o stat
Şi pe ei i-o întrebat:
- De unde sunteti, drumeți?
- Tocmai de la Nazaret.
Atunci Tânărul, milos,
Le răspunse bucuros:
- Nu departe de oraş
Are tatăl meu un grajd,
Grajdu-i mare, -ncăpător,
Pentru drumeți primitor.
Pe paie de grâu frumos
S-a născut pruncul Christos,
Pe paie de grâu curat
S-a născut prunc luminat.
De la Anuța Bizău, 20 ani, 1980.

2303

Înaintea iestor curți
Sunt tri rânduri de pomuți,
Înaintea pomnilor
Şade doamna curților
C-un pahar galben în mâna,
Tăt încină şi suspină.
Pe toarta paharului
Scrisă-i raza soarelui,

Colecția FLOAREA HERTEG**Sărbătorile de Crăciun în Felmer - Făgăraș**

La 20 km. de Făgăraș este fosta comună, astăzi doar sat, numită Felmer, așezată pe valea cu același nume.

Satul astăzi este îmbătrânit, nu mai are tineri. Toți au plecat aierlea. Dar îmi aduc aminte de vremea copilăriei mele.

Dacă azi este doar un sat, cu bătrâni năcăjiți, pe vremuri, nu foarte demult, ale copilăriei mele, era centrul lumii. Cea pe care o cunoșteam. Cât de frumoase erau sărbătorile de iarnă!

Când lucrul câmpului se termina, cam prin noiembrie, tinerii se organizau pentru sărbători. Se alegeau un jude, un vornic. Se stabileau veniturile, lucrările în folosul obștei, cum să petreacă celelalte sărbători.

Cel mai important era Crăciunul. Nu numai pentru feiori, ci pentru fiecare casă. Trebuia făcută curătenie, trebuia tăiat porcul, să se pregătească, să repete copiii care mergeau cu steaua, fetele pregăteau vrăstele pentru căciulile feiorilor și steagul pentru ceată, care era, apoi, și steag de nuntă că veneau câșlegile.

Femeile coceau lichiile în cupor, câte 20-40, după numărul celor din familie, precum și colaci pentru colindători.

În ajunul Crăciunului satul întreg răsună, toate casele erau pregătite pentru sărbătoare. Emoțiile creșteau odată cu sosirea primilor colindători: copiii cu "Steaua", iar la lăsatul întunericului veneau copiii mai mărișori cu "Viflaimul", umplând casa de har ceresc.

Când în depărtare se auzea cântec de joc, știai că se apropiе ceata feiorilor. Erau tinerii care trebuiau să plece în armătă și cei care s-au liberat. În casă masa era pregătită: un colac frumos împodobit, un blid cu cârnat iincolăcit, o bucată bună de coastă de porc, păzite de o sticlă cu rachiu, și bani.

Remy Galtier: Coș cu bunătăți, pregătit pentru Vergel.

Liniștea care punea stăpânire pentru câteva minute te înconjura, emoția vibra ca la întinderea firului din arc, apoi vocile puternice care cântau "O, ce veste minunată" descătușau sufletul, revărsând toată bucuria și fericirea Sfintei sărbători.

Dacă gazda nu avea fete de măritat, în casă nu intra decât judele și cel care purta desagii, vornicul, și primeau tot ce era pe masă.

Dacă gazda avea fete de măritat, colindătorii, după ce cântau, intrau în casă iar lăutarii porneau jocul. Toate femeile erau luate la joc, indiferent de vîrstă. O seară de Crăciun este de neuitat. Pe valea Felmerului, lângă munții Făgărașului, știi că am petrecut, în copilărie, clipe frumoase ale vieții mele. și sunt convinsă pentru totdeauna că neamul românesc este frumos și tot ceea ce este frumos nu pierde.

2003

Am o oaie rapănă,
Şede-n c.. și deapănă.

(JNDH)